

ΡΟΜΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έκτον κι'είκοστὸν ἀριθμοῦμεν χρόνον
μέσα'στην κλεινὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια κι'ἐνιακόσα δέκα
κι'ἔλα τὰ σαθρὰ πελέκα.

Τέσσαρες τοῦ Σεπτεμβρίου,
ἐναρξίς Βουλευτηρίου.

Ποῦντος χίλια κι'ἑξή κι'ἐκατὸ τριάντα,
ὁ Πρωθυεράρχης ἤρωσ κατὰ πάντα.

Ἰωακείμ ὁ τρίτος μαχόμενος ἀτρότως.

Νικητὴς ὁ Πατριάρχης καθενὸς Χριστιανοῦ
μὲ τὰ δαδ' τῆς νίκης ὅπλα, τὴν ψυχὴν του καὶ τὸν νοῦ.

Καὶ μιὰ σκλάβδα, μιὰ μητέρα,
μέσ' ἀπὸ δουλείας μάχη
κι' ἀπὸ βόγγο περισσὸ
βλέπει δούλους ἐδῶ πέρα,
ποῦ δουλεύουν τὸ στομάχι
καὶ τὸν Μόσχο τὸν χρυσό.

Τῆς Διπλῆς ἡ τελετὴ κι' οἱ ξυλένγοι σκελετοί.

Σκούντα, θρὲ Περικλέτο, νὰ μᾶς ἀνοίξουν θέσι.
Τὴν κόσμος!... καὶ θελόνι δὲν εἴμπορεῖ νὰ πέση.
σπρώξομαι, τί σκούντημα!

Γιατί μὲ κντᾶς, μαγάρᾳ;
Ἐγὼ σὲ κντῶ; μὲ κντοῦν καὶ κντῶ...
Θὰ φᾶς καμμιὰ σφαλιάρᾳ.

Ἦλθαν ἀπέξω καὶ πολλοὶ
μὲ φέσι δίχως φοῦντα...
Θὰ βγάλω λάδι, Φασουλῆ,
μ' αὐτὸ τὸ σκούντα σκούντα.

Τρανὰ σημεῖα τῶν καιρῶν...
γὰ κῦτταξε, μαζέτα...
ἦλθε νὰ δώσῃ τὸ παρῶν
καὶ κάθε σουφραζέτα,
φαίνεται καὶ γὰ Βουλαῖς καὶ Συνελεύσεις μάννα...
Κῦττα καὶ τὰ καπέλα των, εἶδος ἀεροπλάνᾳ,
ἐν μ' ἀφίνου μούτσουνα νὰ δῶ πληρεξουσίων...
Μὰ ποῖς αὐτὸς, ποῦ κάθεταί σ'τὰ θηλυκὰ πλησίον;

Δὲν τὸν γνωρίζω, Φασουλῆ, μὰ θᾶναι πληρεξούσιος.
Κι' αὐτὸς, ποῦ στέκει παρεκεῖ;

Π. — Μοῦ φαίνεται σὰν πλούσιος.
Φ. — Μὴ Ζερβουδάκης λέγεται;
Π. — Ἂν πορεῖ καὶ τοῦτος νᾶναι.
Φ. — Τί πληθος ἀνεξάρτητοι καὶ λαῖκοι περνᾶνε.

Π. — Ὅποιον πανδαιμόνιον ἀφάτου ποικιλίας!...
τί κόσμος μπαινοβγαίνει...
νὰ καὶ Μινίστροι ξένοι...
ἐδῶ παρῶν εὐρίσκεται κι' ὁ Γιάγκ ὁ τῆς Ἀγγλίας.

Φ. — Μόνον ὁ Τοῦρκος Πρεσβευτὴς δὲν φαίνεται ἐδῶ πέρα...
κάκια θαρρῶ πῶς μᾶς κρατεῖ,
καὶ χάνει τέτοια τελετὴ,
καὶ χάνει τέτοια μέρα.

Π. — Δὲν θᾶχωμε πιά τώρα μὲ τοὺς κατεργαζέους
ντράβαλα καὶ ζητήματα,
μὰ τράβα παραπέρα. Ἢ βγάλωμε κορέους
μὲ τοῦτα τὰ σκουντήματα.

Φ. — Τί φῶς μᾶς περιβάλλει...
σπρώχνοι ἐδῶ κι' ἐκεῖ...
πανήγυρις μεγάλῃ
κι' ἐπαναστατικῇ.

Π.— Χαίρε λοιπόν, Τετάρτη,
διάσημος ήμέρα,
πού φέρνεις έδώ πέρα
τόν κόσμο τόν άντάρτη.

Φ.— Σωτήρες φωτοβόλοι,
έλατε νά σάς'δω...
Συνέλευσις'στην Πόλι,
Συνέλευσις κι'έδω.

Τήν μὲν τήν μακαρίζουν
γλαυκώπιδες Παλλάδες,
τήν δὲ τήν φοβερίζουν
φρενήρεις Τουρκαλάδες.

Έδω λαός καλεῖ
τήν μίαν ριζοσπάστης,
τήν ἄλλην ἀπειλεῖ
ἀλλόφυλος δυνάστης.

Έδω μεγάλη σχόλη,
πεζούρα και καθόβλα,
μά φρίκη μέσ'στην Πόλι
και φόβος γιά κρεμάλα.

Έδω βροντή τυμπάνων
και λόγοι Βασιληᾶ,
κι'έκει σχοινί τυράννων,
Πατριαρχών θηλειᾶ.

Ήχος ἀκούεται'στή μιά κωδώνων χαρμούνων,
κι'έκείνη κώδωνα κτυπᾷ
μέ μίτραις κι'ἄμφια παπᾶ,
πλὴν κώδωνα κινδύνων.

Έλευθερία'στην έδω χωρίς νά'βρίσκης ἄκρα
κι'ελεύθερα παραλαλεῖ κάθε σοφή φαλάκρα,
κι'ἐγκράτεια τυραννική τῆς γλώσσης ἐκεῖ πέρα
μ'ἀδιόκοπη φοδέρα.

Έδω τὸ πέλμα τὸ βαρὺ
τυράννου δὲν πιέζει,
έδω καθέννας εἴμπορεῖ
κι'ἐν αὐτοῖς νά παίζῃ.

Μὰ δὲν περνοῦνε χωρατὰ
κι'ἀστεῖα και ξεφωνητὰ
'στῆς Πόλης τὸ Φανάρι.

Έκει δὲν παίζεις,δὲν γελάς,
γιατί φεσάτος Τουρκαλᾶς
μέ λόγχῃ σὲ φερμαίνει.

Ήτῃν έδω και τήν ἐκεῖ πρόσκλησις πληρεξουσίων
και δυσφόρητος ἀγὼν ὑπὲρ ἱερῶν κι'ἁσίων.
Μὰ και σύ,βρε Περικλέτο,τῆς Ἀθήνας αἰοιδέ,
ἐνθους κι'εὐελπίς ἰδὲ
και τήν μὲν, μὰ και τήν δέ.

Π.— Κύττα τί πληρεξούσιοι ποῦ μπαίνουνε,χαλντούπη.
Φ.— Θά φάγ'ῇ μυῖγα σίδερο κι'ἀτσάλι τὸ κουνούπι.

Χαίρε,τρανή Τετάρτη
και τρεῖς εὐλογημένη,
πού κόσμος περιμένει
ἀνάστασι τοῦ Μάρτη.

Χαίρε,παρηγορήτρα,
έπου και κάθε μίτρα
μέσ'ἀπὸ τὸ Φανάρι
μέλπει χαρὰς τροπάρι,
κι'ἐλπιδ'ἀντλεῖ και θάρρος νά τάχῃ'στὸν ἀγῶνα
ὡς ἄρματα τῆς μόνα.

Π.— Τῆς Έθνοσυνελεύσεως παράταις ἀλαλάξετε
και σὲ ραγιάδες ἀδελφούς παρηγορηαῖς σταλάξετε.
Πληρεξουσίου φέρετε και μέσ' ἀπὸ τήν Κρήτη,
ἐμπρός και σεις Συνεδικοί με τὸν Μητροπολίτη,
και τῆς Διπλῆς ἀγιάσετε τουρλοῦ τουρλοῦ κεφάλια,
ποῦ'χάσαμε μαζί μ'αὐτὰ ταῦτα και τὰ πασχάλια.

Σεις διαβάσετε τοὺς νέους και τοὺς παλαιούς Μεσοῖα,
πού τοὺς βλέπει τὸ Ντιβάνι
και τολμᾷ νά συλλαμβάνῃ
τοὺς προμάχους τῶν δικαίων τῆς μεγάλης Έκκλησίας.

Όσο βλέπεις,Φασουλῇ μου,κάθε πληρεξούσιο
τόσο λὲς πῶς δὲν θά ρέβῃς γιά τὸν ἐπιούσιο.
Όσο τῶν πληρεξουσίων τήν πληθώραν διακρίνω
τόσο και τὸν Πατριαρχῇ και τοὺς ἄλλους ἐνθαρρύνω.

Τόσο λέγω κατ'αὐτὰς
πρὸς τοὺς ἔξω μαχητάς:
ἐννοῖα σας και μὴ σὰς μέλη.

Μὴ σὰς πάρουν τὸν ἀέρα,
και ἀπ'έδω μεγάλ'ήμέρα
σωτηρίας ἀνατέλλει.

Νίκην ἀλαλάξετε,
ἱερὰ φυλάξετε
κι'ἔσται πολῦτιμα.

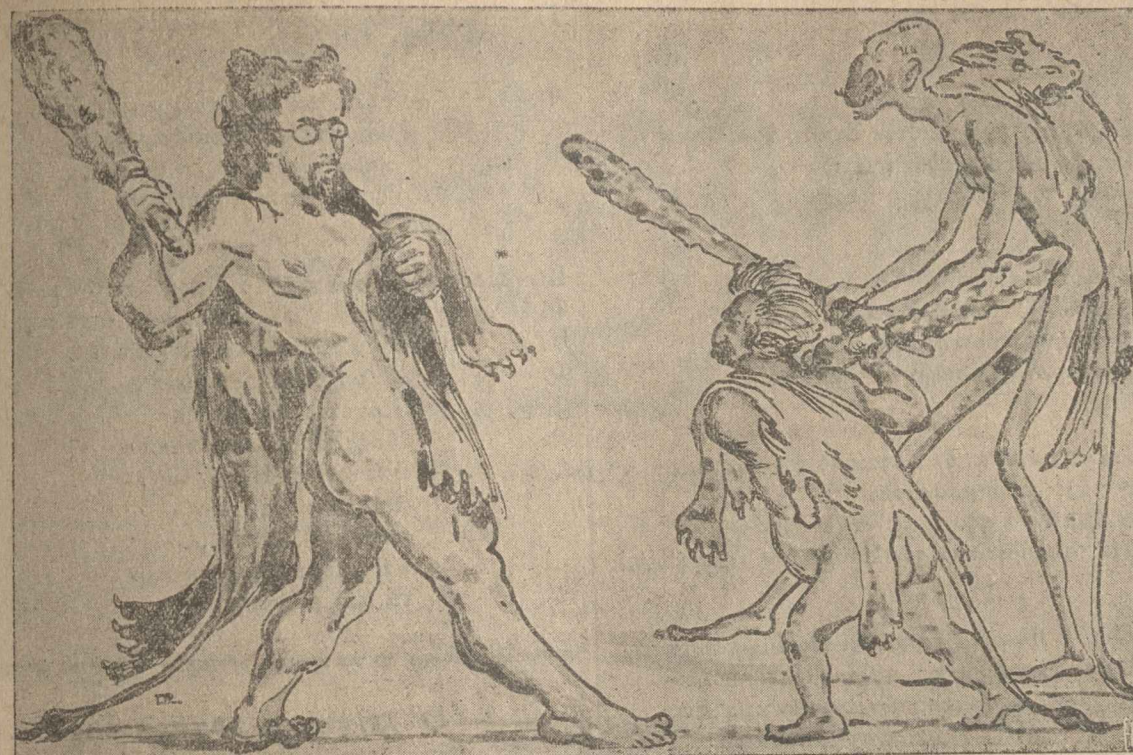
Ήτῃν Συνέλευσιν ἡμῶν
μέγαν προκαλεῖ θυμὸν
δρῶν μέγα ζήτημα.

Κι'ἂν σὰς πᾶν έδω κι'έκει,
κι'ἂν σὰς θάλουν φυλακή
ὀπισθάγκωνα δεμένους
πρὸς διασυρμὸν τοῦ γένους.

Μὴ κανέναν ἀποκάμῃ μ'ἀλλοφύλους πολεμῶν,
κι'ῇ Συνέλευσις ἡμῶν
τὸ ποδᾶρι τῆς πατεῖ
και τὸν ἔρκο συζητεῖ.

Φ.— Σάλπιγγες σαλπίζετε,
τύμπανα κτυπήσετε,
στριμωχθήτε,πλήθη.

Παῖξε,κλαπαδόρα,
κι'ὁ Γρυπάρης τώρα
λὲν πῶς ἀνεκλήθη.

Κρής'Ηρακλῆς παλαίων
κατ'ἄλλων'Ηρακλέων.

Μὲ τὰς διαμαρτυρίας
ἐμαρτύρησε κι'αὐτός,
πλὴν εἰς ὥρας σωτηρίας
δὲν ἄρμόζει κοπετός.

Στεναγμὸ κανεῖς μὴ βγάλη
και γι'αὐτὸ μὴ λυπηθῇ...
θὰ τὸν στείλωμε και πάλι
νά διαμαρτυρηθῇ.

Νάτην ἡ Συνέλευσις...τόπο τώρα,δάρδα,
νᾶμπη κι'ῇ ρεπούμπλικα,νᾶμπη κι'ῇ κονκάρδα,
ἕνα φῶς οὐράνιο νά τὸ δοῦν κι'ἀόμματοι,
νᾶμπουνε και κόμματοι,νᾶμπουνε και κόμματα.

Σάλπιγγες σαλπίζετε,
τύμπανα κτυπήσετε,
ν'ἀνεβῇ κι'ὁ Βασιληᾶς εἰς τὸ θῆμα πάλι
λόγο νά μᾶς βγάλη.

Τόπο γιά τὸν Βασιλῆα λόγο ν'ἀπαγγεῖλῃ
κι'ἐξηγήσεις και γι'αὐτὸν νά γυρέψ'ῇ Πύλη,
τρακαλᾷ νά σκούζωμε,τελετῆς ἡμέρα,
νάινει κι'ὁ Διάδοχος δίπλα'στὸν πατέρα,
πού τήν'Επανάστασι λένε πῶς γεραίρει...
συνετάξω μετ'αὐτῆς και τῆς δίνεις χέρι;
κι'ὁ Διάδοχος,ὑψῶν σιβαρὰν παλάμην,
κῶδός μᾶς ἀπαντᾷ,να,συνεταξάμην.

Π.— Κάθε πυροβόλο σήμερ'ἄς βροντήσῃ,
νᾶλθῃ κι'ὁ Δρακούμης νά λογοδοτήσῃ.
Νάτος νάτος, ἔρχεται...τόπο γιά τὸ μοῦσι...
κόσμος ξεσδερχόνεται
κι'ῇ Διπλῇ σηκώνεται
γιά νά τὸν ἀκούσῃ.

Νὰ και κάθε Σύμβουλος,κάθε παλαιστής,
κι'ὁ Παναγιωτόπουλος ὁ καθαριστής,
πού γυρεῖ δόκτορας νέους δλοένα
νάβρῃ μέσ'στη Βιέννα.

Νάτος,καθαρὸς ἀστράπτει,πού θαρρεῖς πῶς'λούστηκε,
κι'ἔλως γνώσις και σπουδῇ
μέ τὸν Ρήγα τραγουδεῖ
τὸν εἰρωδὲς βάλς ἐκεῖνο και τήν Βίττε Λούστικε.

Φ.— Θὰ σηκωθῶ,βρε Περικλῇ,
νά'δω και τὸν Δρακούλη...
Π.— Βρε κάτω κάτω,μερακλῇ,
νά'δῶ και τὸν Κατσούλη.

Φ.— Μὰ ποῖος αὐτός,πού φαίνεται μ'εὐαισθησίας χρώμα;
Π.— Θαρρῶ πῶς ἐτοιμάζεται νά καταρτίσῃ κόμμα.
Φ.— Γιά κύττα τί Συνέλευσις!..γιά κύττα πανδαμόνιον...
κόσμος ποικίλος,παρδαλός,
μὰ τίς ἐκείνος ὀψηλός
καθὼς τὸν Τελαμόνιον;

Π.— Στοιχηματίζω,Φασουλῇ,πῶς ὁ Καζάκης θάναί...
Φ.— Πρὸς ὀψηλούς ἀνύφωνε τὰ βλέμματά σου,νάνε.

Π.— Δόξα μοῦ μιλεῖς γι'αὐτὸ
και θὰ φᾶς ξυλιάς στη μούρη...
Φ.— Λεῖξέ μου τὸν Πετμεζῆ,
τῶν Πατρῶν τὸν Κοντογούρη.

Π.— Δὲν τοὺς ξέρεις;
Φ.— Δὲν τοὺς ξέρω.
Π.— Ξέρεις καν αὐτὸν τὸν γέρε;
Φ.— Μήτε τοῦτον,μόν ἀμί.
Π.— Ἀμ'τῆς Πάτρας τὸν Φλαμῆ;

Φ. — Μήτε τὸν Φλαμῆ, κουτὲ,
δὲν τὸν ἔγνώρισα ποτέ.

Π. — Ἰδῶτος πατριωτικοῦ πλημμύρα μᾶς μουσκεδεῖ.
Φ. — Βλέπω παλῆό μας γνῶριμο, τὸν Στάθη τὸν Κοκέβη.
Στωμύλος ἦτο Βουλευτὴς ἀρχαίων ἡμερῶν
κι' ἄφινε τὸ ταμπάρο του νὰ δίνη τὸ παρών.

Π. — Ὅτ' Προεδρεῖο κύτταξε τὸν γέρο Κατριδάνο...
Φ. — Ὅγδόντα χρόνων, Περικλῆ, καὶ κατὶ παραπάνω.
Φορεῖ βελὰδ' ἀρχαϊκὴν ἱστορικῆς εὐκλείας,
ἀναγομένην ὅτ' ἐν συρμὸν τῆς πρώην Βασιλείας.

Π. — Ξέρεις Θεσσαλὸ κανένα, τὸν Κοτρότσο, τὸν Καρά;
Φ. — Δὲν τοὺς ξέρω, μασκαρά.
Π. — Τότε λοιπὸν ἡ μάννα σου τί κούναγε, ζαγάρι;
Φ. — Βλέπω μὲ μὲν ῥεπούμπλικα τὸν Σπύρο τὸν Τσαγγάρη.

Π. — Ἰδοὺ κι' ὁ Πῶπ ὁ Ψαρριανὸς, ποῦναι καλέμι πρώτης.
Φ. — Ἰδοὺ κι' ὁ Σῆμος, φλογερὸς καὶ ποῦρος Ἡπειρώτης.
Π. — Νὰ κι' ὁ Γιολδάσης, πρόμαχος τῶν λαϊκῶν κι' αὐτὸς.
Φ. — Νὰ κι' ὁ Γρανίτσας, Περικλῆ, γρανίτης δυνατὸς,
ὅλοι γενναῖοι πρόδρομοὶ καὶ δημοσιογράφοι...
Π. — Σιμόνει ὅτ' ἐν Φιλάρετο ριζοσπαστῶν συνάφι.

Φ. — Τί συμφυρμὸς σὲ κόμματα, σὲ φύλα καὶ σὲ γένη!..
Π. — Ἀπὸ τὴν γῆν τοῦ Φαραῶ τρανὸς Μπενάκης μπαίνει,
ὅπου καθεὶς τὸν ἐκτιμᾷ, κἂν Ἕλληνα κἂν Φελλάχο.
Φ. — Μὲ τῆς Διπλῆς τῆς ἐκλογαῖς ἔρριξε νέο πάχος.
Π. — Ἐκ γῆς Αἰγύπτου κάθοδος καὶ πλοῦτος ὁ στήν Ἑλλάδα,
ποῦ κάτισχνη κατήντησε τοῦ Φαραῶ γελᾶδα.

Φ. — Ποιὸς ἐκεῖνος, Περικλῆ, ποῦναι σὺν ἀνεμοδοῦρα;
Π. — Κύτταξε τὸν Ρακτιδᾶν μὲ ψηλοκαπελαδοῦρα.
Φ. — Νὰ κι' ὁ Ράλλης... χαιρετᾷ
καὶ μυρίζει πεύκου φύλλο,
κι' ὅποιον Κρητικὸ κυττᾷ
τὸν θαρρεῖ δικὸ του φίλο.

Π. — Ἀμμ' ὁ Κυριακούλης;
Φ. — Δεῖπει.
Π. — Γράφουν πῶς οἱ συμπεθέροι
θὰ ξεχάσουνε τὴν κάκισα καὶ θὰ δώσουνε τὸ χέρι.

Φ. — Ἀμμ' ὁ Θεοτόκης ποῦναι;... δὲν τὸν βλέπω ὅτ' ἀ κοπάδια,
κι' ἔρωτοῦν ἀπὸ τὴν στάνη
ποῦ νὰ ὀρίσκειται, τί κάνει,
καὶ πῶς πῆγανε τὰ λάδια.

Π. — Πάλι τῆς ἀφογῆς γωνιάς
παιῖνα θ' ἀνακρούσω...
Φ. — Γιὰ στάσου τῆς Κεφαλλονιάς
νὰ δῶ τὸν Μοναχρῶσα,

ποῦναι καὶ τοῦτος δεξιὸς εἰς τὸ κρατεῖν ἡνίας...
Π. — Βλέπω κοντοὺς, βλέπω ψηλοὺς ὑψίστης περινοίας.

Φ. — Πᾶνε καὶ φούσκαις μας παλῆαῖς
καὶ παραμύθια μύθοι,
καὶ κτίζουνε ψηλὰ φωλιάς
ψηλοὶ καὶ κοντοπίθοι.

Π. — Πρὸς ὅλους καὶ τὰ χέρια μου καὶ τὴν φωνὴν ὑψῶ.
Φ. — Νὰ κι' ὁ Στρατούλης, ποῦκανε λουτρά ὅτ' ἐν Αἰδηψῷ.
Π. — Κι' ἄλλοι πολλοὶ θὰ ἔμπουνε.
Φ. — Κι' ὁ Βενιζέλος ποῦναι;
Π. — Ἔρχεται τώρα πλέον
Κρής Ἡρακλῆς παλαίων
κατ' ἄλλων Ἡρακλέων,
ποῦ ροπαλοφοροῦν
παρὰ τῷ Βασιλεῖ,
καὶ Στέμματα φρουροῦν
τὰ μάλιστ' ἀσφαλῆ.

Ὁ λόγος ὁ Βασιλικὸς τὰ μάλα πανηγυρικός.

Φ. — Τὸ Στέμμα τώρα μᾶς μιλεῖ
καὶ τὰ καπέλα βγάλετε...
Π. — Ἀκοῦς τί λέει, Φασουλῆ;
Φ. — Μᾶς λέει πῶς ἀγάλλεται.

Π. — Καὶ ποῖος δὲν ἀγάλλεται σ' αὐτὸ τὸ περιθώρι,
ποῦ τὸ λαμπρύνουν Στέμματα, Κουβέρνα, κι' ἐμεῖς ὅλοι;
Φ. — Νομίζω καὶ γιὰ τοὺς θεσμοὺς πῶς λέει κατὶ τί
καὶ δρᾶσιν κατὰ Σύνταγμα παρ' ὅλων μας ζητεῖ,
κι' οἱ νέοι πληρεξούσιοι νὰ κάνουν ἡσυχία.
Π. — Μπράβο... δὲν λέει τίποτα καὶ γιὰ Πατριαρχεῖα;
Φ. — Δὲν λέει τίποτα γι' αὐτὰ...
Π. — Πρόσεξε, Φασουλῆ...
Φ. — Νομίζω γιὰ τὰς ἐθνικὰς ἀνάγκας πῶς μιλεῖ.
Π. — Σὺ τί νομίζεις ἐθνικὴν ἀνάγκην, τσαναμπέτη;
Φ. — Νὰ τρῶμε καὶ νὰ πίνωμε σ' αὐτὸ τὸ Βιλαέτι.

Τί λόγος, Περικλέτο μου, ποῦ σβύνουνε καὶ μοῖ,
καὶ χύνεται ἄροσι...
Π. — Δὲν ἀναφέρει τίποτα καὶ γιὰ τὴν ἐκδρομὴν,
ποῦ γινεῖ ὅτ' ἐν νησί;

Φ. — Τί λόγος πανηγυρικός ὑψῆς ἀρχαιοτάτης,
ποῦ λὲς πῶς τὸν εὐσύνταξε κανένας Ἰσοκράτης.
Π. — Αὐτὴν τὴν ὥρα, Φασουλῆ, παντοῦ διαλαλεῖται
πῶς ὁ Γρυπάρης ἔμεινε καὶ δὲν ἀνακαλεῖται.

Φ. — ὦ δύσπνοοι πόνοι!...
ὁ λόγος τελειώνει,
καὶ πᾶρτον καὶ διάβαστον νὰ μάθης τὰ ρέστα...
φινίτο λά μούζικα, πασάτα, λά φέστα.

